

[Poul Nielson.]

karakter fremtræder som en masse teknik, men det er på den anden side nok forkert at overse, at der jo er interesse modsætninger, som man må harmonisere, mellem bortfragtere og befragtere — altså især mellem redere og dem, der skal have godset transporteret — når hele spørgsmålet drejer sig om, hvem der har ansvar for godset, hvornår og med hvilke konsekvenser. Når man ser på den internationale situation i dag, vil dette i realiteten betyde, at det er u-landene, som står med befragterinteresserne, og i vid udstrækning i-landene — og på mange punkter i særlig grad de nordiske lande — som står med bortfragterinteresserne. Disse harmoniseringsbestrebelse udøves, som jeg sagde, hele tiden, og det er først og fremmest — og det er værd at lægge mærke til også ved folketingets behandling af dette lovforslag — på internationalt plan, reale ændringer i retstilstanden på dette område skal og bør forhandles.

Det, vi sigter mod ved denne lovændring, er da også først og fremmest at indarbejde de allerede internationalt gældende regler i sølovens befragtningskapitel. Hidtil har vi arbejdet med en særlig lov om gennemførelse af konnossementskonventionen af 1924. Dette strider på sin vis mod den sæd-vane, hvorefter vi i Danmark plejer at indarbejde internationale konventioner. Indarbejdelsen her i lovforslaget er foretaget under hensyntagen til to forhold først og fremmest. For det første bevarelsen i videst mulig udstrækning af selve den faktiske tekst, som står i konventionen og i tillægsprotokollen — dette vel nok mest for at styrke troværdigheden i udlandet til, at der med denne indarbejdelse ikke sker reelle ændringer på de punkter, hvor teksten er opretholdt. For det andet har man sigtet mod at opnå den størst mulige nordiske lovharmonisering. På dette felt har man gjort en række gensidige indrømmelser de nordiske lande imellem for at få ensartede formuleringer frem i de enkelte landes tekster. Dette er en betingelse for, at vi kan lette søtrafikken mellem de nordiske lande mest muligt, hvilket er hensigtsmæssigt, især på grund af den meget store passagertransport søværts. Disse ændringer, som først og fremmest drejer sig om forhøjelse af maksimumsbeløbene for erstatningerne og tilpasning af

reglerne bl. a. til containertransportens vilkår og krav samt præcisering af ansvaret ved forsinkelser og en række andre ændringer, er altså nu indarbejdet i lovforslaget.

For at umuliggøre enhver tvivl om anvendelsesområdet af den tillægsprotokol, som blev lavet i 1968, opretholder man dog stadig på dette punkt et 2-sporet lovsystem. Vi går altså af hensyn til at bortvejre enhver tvivl, som kunne komme den danske søfart til skade, både med seler og livrem på dette område.

Hele arbejdet har været meget grundigt gennemtygget forinden i et ekspertudvalg, sølovsudvalget, og jeg tvivler personlig på, at vi i folketingets erhvervsudvalg vil kunne finde på ting, som man ikke allerede har gennemtygget, og derfor mener jeg heller ikke, at der burde være problemer i forbindelse med lovforslagets gennemførelse. Jeg kan i hvert fald give socialdemokratiets venlige tilslutning.

Formanden: De, der absolut vil føre høj-
røstede samtaler, bedes gøre det et andet
sted end her i salen.

Knud Thomsen: Jeg har med lige så stor interesse som det øvrige ting lyttet til hr. Poul Nielsons redegørelse for forslaget og skal ikke forsøge at gentage den; det var en ypperlig beskrivelse af forslaget og dets placering. Jeg vil fortsætte, hvor hr. Poul Nielson slap, med at sige, at også fra det konservative folkepartis side kan forslaget vente en velvillig udvalgsbehandling. En udvalgsbehandling er jo stærkt nødvendig af hensyn til forslagets tekniske karakter.

Der er dog én bemærkning, jeg gerne vil fremkomme med her ved første behandling. Den betænkning, vi støtter os på, er afgivet af sølovsudvalget, hvis betænkninger plejer at være temmelig enstemmige og have en ret let passage gennem folketinget, men denne betænkning indeholder i alt fald en enkelt mindretalsudtalelse, som vi også bør overveje. Og dernæst er der sket det, som ministeren oplyser det i sin fremsættelsestale, at efter at betænkningen er udarbejdet på nordisk plan i de nordiske sølovskomiteer og i deres fælles arbejde, har forslaget været til en yderligere departemental nordisk behandling med henblik på at opnå nordisk retsenhed i højere grad, end det var lykke-